

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kádár Kinga ügyvéd (.....) által képviselt felperesnek dr. Réder Erika ügyvéd által képviselt alperes ellen tagkizárás iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék a 2018. december 10. napján kelt 9.G.40.135/2018/26. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2010. április 19. napján került a cégjegyzékbe bejegyzésre. A 2016. december 8. napján kelt társasági szerződése szerint a felperes tagjai: képviselő, törzsbetétjének összege 500.000,- forint,, törzsbetétjének összege 500.000,- forint, ..., törzsbetétjének összege 500.000,- forint, valamint a alperes törzsbetétjének összege 1.500.000,- forint. ... üzletrésze 16,665%, üzletrésze 16,7%, képviselő üzletrésze 16,665%, míg a ... alperes üzletrésze 50%. és személyenként 500 szavazat, míg az alperest 1500 szavazat illeti meg.

A felperes 2017. január 27. napján taggyűlést tartott. A taggyűlésen jelen volt, ügyvezető, az alperes képviselőjében, jogtanácsos,, továbbá meghívottak.

A taggyűlést követően ..., újságíró az atlatszo.hu internetes portálon 2017. február 1-jén cikket jelentetett meg „..... átverésről, ellenfelei szabálytalanságokról beszélnek” címmel. A cikkben - egyebek mellett - az alábbiak kerültek rögzítésre:

„A Üzletlánc könyvtérképesítésből származó bevételei biztosítják a cégcsoport többi vállalkozásának a működtetését. A cégekbe a bevétel vagy szállítói számlák kifizetésével, vagy tényleges kölcsön átutalással kerül. Úgy működik az egész rendszer, mintha egy 'nagy kalap' lenne és mindig annak a cégnek kötelezettségeit fizetik ki belőle, ami éppen aktuális... A Kft. és a Kft. közötti kölcsönszerződések lejáratí határideje 2016. december 31. A kölcsönszerződések nem tartalmazzák, hogy milyen gazdasági tevékenységhez nyújtják a társaságok egymásnak.”

„Ezek a súlyos kijelentések szerepelnek az birtokába került jelentésben, melyet az 1,2 milliárd forintjára váró alperes készítetett a Kft.-vel azért, hogy megtudja a Kft. képes-e teljesíteni a köztük lévő bizományosi szerződéseikből eredő kötelezettségeket.”

„..... cégei nem most kerültek bajba.”

„A ... Kft. 2014-ben bizományosi szerződést kötött a alperessel könyvekre, hangszerekre és az ahhoz kapcsolódó termékekre, továbbá hanganyag termékekre, illetve további kiadványokra. A bizományos cég a készletet albizományosi értékesítésre továbbadta a Kft.-nek.”

„A főkönyvi kartonok szerint a Kft. és a ... Kft. 714 millió forint értékben rendelkezett utalványokkal, melyeket a követelések között névértéken tartottak nyilván, holott azokat le kellett volna selejtezni.”

„A jelentésben pedig 2015-re vonatkozóan a Kft. azt jegyezte meg, hogy a és a ... a Kft. bevonásával összesen 1,1 milliárd forintot fizetett ki készpénzben vagy átutalással az utalványokra, melyek értéke - az átvilágítást végző társaság szerint - nulla volt.”

A felperes 2018. (helyesen: 2017.) február 17. napján taggyűlést tartott, amelyen felmerült a felperesi üzletrészek átruházásának kérdése, azonban az alperes arról tájékoztatta a többi tagot, hogy üzletrészt csak az általa meghatározott feltételekkel kívánja átruházni, így kérte, hogy közjegyzői okiratba foglaltan nyilatkozzon a többi tag arról, hogy nem vitatják az alperes tulajdonszerzését. Erre tekintettel az átruházásról nem történt döntéshozatal.

A felperes 2017. február 28. napján szintén taggyűlést tartott. A taggyűlésen, ügyvezető levezető elnökként tájékoztatta a tagokat, hogy 2017. február 27-én a Kft. értesítette, hogy vételi ajánlatot kíván tenni az üzletrészekre, és kéri, hogy vegyék a taggyűlés napirendi pontjai közé. Az alperes „nem” szavazatára tekintettel azonban ezen napirendi pont nem kerülhetett tárgyalásra.

A taggyűlésen, képviselő és - tag képviselőében - jelölte ügyvezetőnek. Az alperes az ügyvezetővel kapcsolatban részletes szakmai önéletrajzot kért, és kifogásolta, hogy az ügyvezetőnek javasolt személyről korábban nem tájékoztatták. Az alperes továbbá tájékoztatást kért üzleti terveiről, aki arról tájékoztatta, hogy szeretné a felperes működését tovább biztosítani, a többi üzleti titok; nincs felhatalmazva arra, hogy tájékoztatást adjon. Tájékoztatta arról, hogy 4 milliárd forint tőke bevonását tervezi, akár a tulajdonosok döntése nélkül is, de ez üzleti titok. Ezt követően ügyvezetővé választása tárgyában, és képviselő tagok igennel szavaztak, míg az alperes nemmel, így nem került megválasztásra.

.... és jelezte, hogy törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményeznek. Ezzel szemben az alperes álláspontja az volt, hogy a jogellenes állapot megszüntetése érdekében taggyűlést kellene összehívni. A törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésének napirendre vételéről a tagok erre irányuló indítvány hiányában nem határoztak.

A felperes 2017. március 17. napján újabb taggyűlést tartott, azonban a taggyűlésen az alperes nem képviseltette magát, így a taggyűlés nem volt határozatképes.

A felperes 2017. március 28. napján megismételt taggyűlést tartott, amelyen jelen volt az alperes képviselőében, jogtanácsos és, képviselő és képviselőében, továbbá képviselőében, ügyvéd, képviselőében édesapja,, a Üzletlánc képviselőében pedig, ügyvéd. A taggyűlés napirendi pontja az ügyvezető választás volt, valamint döntés alperes ... tag alperes kizárásáról. A taggyűlésen képviselő, és ..., valamint a felperes a Ptk. 3:107. §-ára és 3:108. §-ára hivatkozással a alperes tag felperesi gazdasági társaságból történő kizárására irányuló indítványt terjesztettek elő. A felperes taggyűlése, ... és képviselő tagok igen szavazatával (1500 szavazattal) elfogadta a 2/2017. (III.28.) Kft. számú határozatot, mellyel a Ptk. 3:108. § (1) bekezdése alapján döntött arról, hogy a társaság keresetet indít a alperes ... tag kizárása iránt azért, mert a alperes ... tag a második napirendi pont tárgyalása során részletesen ismertetett, rosszhiszemű és visszaélészerű, a társaság működésének ellehetetlenítését célzó joggyakorlása, magatartásai miatt a társaságban való maradása a társaság céljainak elérését, a társaság működését nagymértékben veszélyezteti, ellehetetleníti. A határozat szerint a taggyűlés a alperes ... tag kizárása iránti kereseti kérelem okaként megjelöli különösen azt, hogy a alperes ... tag:

hamisított üzletrész adásvételi szerződések felhasználásával lépett be a gazdasági társaságba, bűncselekmény útján szerzett üzletrész tulajdont, az üzletrészek megszerzéséért ellenértéket nem teljesített, tagsági státuszával összefüggésben büntető eljárás van folyamatban.

A jóváhagyásával a taggyűlés szabálytalan összehívása ellenére 2017. január 27. napján taggyűlési jegyzőkönyvben rögzítetten részletes, egyoldalú, önkényesen összeállított adatok alapján, részben valótlan adatok, információk ismertetésére került sor, melynek kizárólagos célja - újságíró bevonásával - képviselő, és tudomása és értesítése nélkül a közvélemény téves és félrevezető tájékoztatása, befolyásolása, a társaságot érintő bizalmas információk, üzleti titkot manipulatív nyilvánosságra hozatala volt, a nagy nyilvánosság elé került újságcikk tartalma a társaság érdekével

ellentétes, a társaság üzleti partnereiben bizalmatlanságot kelt, célja hangulatkeltés, a alperes ..., és az érdekében eljáró személyek érdekeinek érvényesítése, státuszuk köztudatban való téves interpretálása volt (üzleti titok kiadása).

A 2017. február 17-i taggyűlésen tanúsított magatartásával szándékosan, megalapozott ténybeli és jogi indokok nélkül megghiúsította a Kft. üzletrészeinek a társaság működőképességének fenntartása érdekében harmadik személyre történő átruházását, és a társaság működését szándékosan az 56 működő üzlet bezárása, illetve másik társaság részére történő átadása irányába terelte - annak ellenére, hogy az üzletrészek vételi ajánlat szerinti értékesítését a többi tag támogatta, ügyvezető, illetve, a Üzletlánc részére interim menedzsment szolgáltatást végző Kft. ügyvezetője is reális és szükséges megoldási lehetőségnek tartotta. Ezzel a társaság további törvényes és üzletszerű működését próbálta megghiúsítani.

A 2017. február 28-i taggyűlésen tanúsított magatartásával szándékosan, megalapozott ténybeli és jogi indokok nélkül megghiúsította a Kft. üzletrészeivel kapcsolatban harmadik személy részéről érkezett vételi ajánlat napirendre vételét és megtárgyalását, és a társaság működését szándékosan az 56 működő üzlet bezárása, illetve másik társaság részére történő átadása irányába terelte; ezzel a társaság további működését próbálta megghiúsítani.

A 2017. február 28-i taggyűlésen alapos és észszerű indok nélkül leadott nemleges szavazatával megakadályozta azt, hogy a taggyűlés ügyvezetőt válasszon, és ezzel a társaság törvényes képviselő nélküli működését, jogellenes helyzet keletkezését és fenntartását idézte elő, továbbá megakadályozta, hogy a társaság működőképességének biztosítása és a társaság üzleti partnereinek, a könyvpiac szereplőinek követeléseinek kielégítése érdekében 4 milliárd forint összegű tőke kerüljön a társaságba bevonásra.

A 2017. február 28-i taggyűlésen alapos és észszerű indok nélkül megakadályozta azt, hogy a társaság törvényes működésének biztosítása érdekében, ügyvezető a társaság képviseletében törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezzen.

A 2017. március 17-i taggyűlésről való távolmaradásával szándékosan megghiúsította a Kft. törvényes működési feltételeinek biztosítása iránti intézkedések megtételét, új ügyvezető megválasztását, és ez a társaság jogellenes működésének fenntartását eredményezte.

Az érdekében eljáró személyek,,, valamint a kizárni kívánt tag között olyan személyes és üzleti kapcsolatok, összefonódások, közös személyes és üzleti érdekek álltak és állnak fenn, melyekről képviselő, és tagokat sem a Kft., sem az érintett személyek nem tájékoztatták, a alperes ... képviselő, és tagok elől ezen körülményeket annak ellenére eltitkolta, hogy ezen kapcsolatok, kötődések és viszonyok a Kft. vagyoni érdekeivel, működésével kapcsolatos, a alperes ... tagsági jogviszonyából eredő jogainak gyakorlása körében meghozott és meghozandó döntéseket alapvetően befolyásolták és befolyásolják.

A határozat szerint a taggyűlés a alperes ... tag kizárása iránt megindítandó perben történő jogi képviselet ellátására megbízza ügyvédet, a peres eljárással összefüggő ügyvédi megbízási szerződés Kft. képviseletében történő megkötésére és aláírására, továbbá a alperes ... tag kizárására irányuló peres eljárásban szükséges ügyvédi meghatalmazás a Kft. képviseletében történő aláírására megbízza tagot.

A felperes keresetében az alperest a felperesi társaság tagjai közül történő kizárását kérte kérte, tekintettel arra, hogy az alperesnek a felperesi társaságban maradása a felperesi társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyezteti.

Az alperes kizárásának okaként a felperes 2017. március 28-án megtartott taggyűlése 2/2017. (III. 28.) számú határozatában feltüntetett körülményekre hivatkozott.

Előadta, hogy a felperes felszámolás alá kerülése sem akadálya a tag kizárásának, mivel az alperesnek a társaságban való maradása esetén lehetősége nyílik arra, hogy - mint azt korábban is megtette - megakadályozva a társaság esetleges reorganizációját, tőke bevonását, a törvényes

működése helyreállítását. Hivatkozott arra, hogy a felperesi társaság célja az, hogy az alperes és segítői közreműködésével jogellenesen megszerzett vagyoni elemek visszaszerzésével a törvényes működését, gazdálkodását helyreállítsa. Allította, hogy a felszámolás elrendelése az alperes magatartásának a következménye.

A tagkizárásról hozott határozat tekintetében hivatkozott arra, hogy a határozatba foglalt, képviselő részére adott, szerződéskötésre vonatkozó meghatalmazás nem lehet érvénytelen, mivel képviselő tagnak döntés meghozatalában, tagsági jogviszonyból fakadó érdekeltiségén kívül semmiféle egyéb személyes érdekeltisége nem állt fenn. Amennyiben azt a bíróság érvénytelennek tekintené, úgy az ügyvédi meghatalmazás és a megbízás, valamint az ügyvéd eljárása, a felperesi törvényes képviselő utólagos kifejezett jóváhagyásával érvényessé vált.

Előadta, hogy az alperesnek nem önmagában az a magatartása jogellenes és a felperes érdekével ellentétes, miszerint az alperes üzletrészét nem akarta eladni, hanem a magatartása jogellenessége abban áll, hogy az üzletrész értékesítését olyan feltételtől - az üzletrész alperes által bűncselekménnyel történt megszerzésével kapcsolatos igények jövőbeni érvényesítéséről történő lemondástól - tette függővé, amellyel a saját jogellenes magatartását kívánta leplezni. Utalt az üzletrész megszerzésének módja miatt kezdeményezett, folyamatban lévő büntetőeljárásra.

A befektetési ajánlat elutasítása, továbbá törvényes képviselő megválasztásának megghiúsítása racionális indokokkal nem támasztható alá, e magatartásai a felperesi társaság működésképtelenségéhez, fizetésképtelenségéhez és felszámolása elrendeléséhez vezettek.

Álláspontja szerint azon magatartás, amellyel a törvényességi felügyelet eljárás megindítását az alperes nem támogatta, visszaélészerű; e körben súlytalan azon hivatkozás, hogy a hivatkozott kérdés nem szerepelt a társasági taggyűlés meghívójában.

A 2017. március 17-i taggyűlés során az alperes magatartással az üzletrészek értékesítését és a tőke bevonását megghiúsította, a törvényes képviselő megválasztását, törvényességi felügyeleti eljárás megindítását akadályozta. Ezen magatartásai vezettek felperes által működtetett 56 db.üzlet bezárásához.

Hivatkozott továbbá arra, hogy az alperes és az érdekében eljáró, nevesített személyek között személyes és üzleti kapcsolatok, összefonódások állnak fenn, amely összefonódásokat az alperes érdekében eljáró személyek elhallgatták, és nevezett személyek közös személyi és gazdasági érdekeltiségeit bizonyítják. A felperesi álláspont szerint nem önmagában az eltitkolt tényeknek, hanem a tények szándékosan eltitkolt összefüggéseinek van a felperesre nézve olyan következménye, amely az alperesi tag kizárására irányuló igényt alátámasztja.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Álláspontja szerint a kereset benyújtása olyan meghatalmazás alapján történt, amely érvénytelen.

Érdemben előadta, hogy a felperes felszámolás alatt áll, így a Cstv. által korlátozott tagsági jogok gyakorlása körében az alperes nem tud olyan döntést hozni, vagy ilyenben részt venni, amely a társaság súlyos érdeksérelmével járhatna, működését veszélyeztetné vagy ellehetetlenítené. Álláspontja szerint a felperesnek a Cstv. 1. § (3) bekezdése alapján célja csak az lehet, hogy jogutód nélkül megszűnjön, és a hitelezők törvényben meghatározott módon kielégítést nyerjenek. Álláspontja szerint a felszámolási eljárás ténye önmagában alaptalanná teszi a tag kizárására irányuló kérelmet.

Vitatta, hogy hamisított üzletrész adásvételi szerződések felhasználásával lépett volna be a felperesi társaságba, illetve bűncselekmény útján szerzett volna üzletrész tulajdont.

A 2017. január 27-i taggyűlés kapcsán hivatkozott arra, hogy a felperes állításával szemben az összehívás szabályszerű volt, a taggyűlési meghívó valamennyi tag részére meg lett küldve, valamint állította, hogy az alperes nyilatkozatot nem tett a sajtó előtt. A taggyűlésen elhangzott szakértői vélemény figyelembevételével hozta meg döntését, a szakértői vélemény tartalmára

vonatkozóan azonban semmiféle ráhatása nem volt. Üzleti információkat senkinek a tudomására nem hozott, nem is hozhatott, tekintettel arra, hogy felperesi társaság üzleti titkaival nem rendelkezett. Álláspontja szerint olyan tények közlése, amely és közeli hozzátartozóinak tulajdonában és/vagy ügyvezetésük alatt álló cégekre vonatkoznak, egyáltalán nem jelenti azt, hogy ezen információk elhangzása egyúttal a Kft. érdekeivel is ellentétes lenne. Hivatkozott továbbá a taggyűlésen ismertetett szakvéleménnyel kapcsolatban arra, hogy azt abban feltárt tényeket az akkor rendelkezésre dokumentumok minden tekintetben alátámasztották.

A 2017. február 17-i taggyűlésen tanúsított magatartása kapcsán úgy nyilatkozott, hogy az a tény, hogy valamely tag a tulajdonában lévő üzletrészt nem akarja eladni, nem szolgálhat a társaságból történő kizárása alapjául, nincs ugyanis olyan jogszabály, amely a alperest a tulajdonában lévő üzletrész eladására kötelezhetné; ez nem lehet indoka a társaságból történő kizárásnak.

Hivatkozott a 2017. február 28-i taggyűlés kapcsán is arra, hogy alperesen nem kérhető számon üzleti döntése, hogy tulajdonában lévő üzletrészt nem kívánja eladni. A vételi ajánlatot egy nappal korábban tette a Kft.; ilyen határidők ultimátumszerű kitűzésével próbálták az alperest arra kényszeríteni, hogy eladja üzletrésztét.

A 2017. február 28-i taggyűlésen elhangzottakkal kapcsolatosan előadta azt is, hogy képviselő, tagok ügyvezetőnek kívánták megválasztani, akiről előzetesen semmilyen tájékoztatást nem adtak az alperesnek, és akiről egyértelműen megállapítható volt, hogy nem a felperes, hanem az alperesen kívüli tagok érdekében kívánja kifejtetni tevékenységét. Álláspontja szerint kizárás alapjául nem szolgálhat az sem, ha a tag nem fogadja el a többi tag által javasolt személyt ügyvezetőnek, főleg úgy, hogy annak a személynek a többi taghoz fűzött érdekeltsége egyértelműen fennáll. Ezen kívül az ügyvezetőnek megválasztani javasolt az alperes kifejezett kérdésére a 4 milliárd forint összegű tőkebevonás legális eredetéről semmilyen tájékoztatást nem volt hajlandó adni, valamint maga jelentette ki, hogy a 4 milliárd forintos tőkebevonást akár a tulajdonosok döntése nélkül is végrehajtja. Álláspontja szerint a többi tag által ügyvezetőnek javasolt személy meg nem választása nem lehet ok a kizárásra.

Hivatkozott továbbá e taggyűlésen történetekkel kapcsolatban arra, hogy a törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezése nem volt a társaság napirendjében, így arról dönteni sem lehetett. A törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésének napirendi pontként történő felvételét, megtárgyalását egyik tag sem javasolta. A törvényességi felügyeleti eljárással szemben az új taggyűlés összehívását az alperes sokkal gyorsabb és hatékonyabb lehetőségnek látta, ezen kívül a taggyűlési jegyzőkönyvből is kiderül, miszerint az képviselőjében eljáró személy úgy nyilatkozott, hogy törvényességi felügyeleti eljárást ők mindenképpen megindítják, így nem is volt indokolt ezt napirendre tűzni, és ebben döntést hozni.

A 2017. március 17-i taggyűléssel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a tag taggyűlésről távolmaradása miatt tagkizárás következményével akkor sem sújtható, ha a taggyűlésen a társaság életében mellőzhetetlenül fontos kérdésekben kell dönteni. Ez az indok tehát a kizárásra szintén nem adhat alapot.

Az alperes érdekében eljáró személyek közötti összefüggésre alapított felperesi keresettel szemben arra hivatkozott, hogy a felperes nem határozta meg, hogy pontosan kik között fennálló és mely kapcsolat befolyásolta volna és pontosan miben az alperes tagsági jogainak gyakorlása útján a felperes érdekét vagy működését. A felperes által említett személyek közötti bármilyen kapcsolat fennállása nem ad alapot az alperes kizárására, hiszen felperes sem tényszerűen előadni, sem igazolni nem tud egyetlen esetet sem, amikor a alperesben a fenti személyeknek fennálló kapcsolata a felperes vagyoni érdekeivel, működésével kapcsolatos, az alperes tagsági jogviszonyából eredő jogainak gyakorlása körében meghozott és a meghozandó döntéseket alapvetően befolyásolta volna. Álláspontja szerint a hivatkozott személyek bármilyen tevékenysége nem azonosítható az alperesi társulat magatartásával. A felperes által hivatkozott adatok, információk semmilyen hatással nem voltak, és nem is lehettek felperes gazdálkodására.

Figyelemmel arra, hogy az alperesi társaságnak 782.202.233,- forint követelése áll fenn a felperessel szemben, az alperesnek semmiféle indoka nem volt arra, hogy felperesi társaság működése ellehetetlenüljön, hanem a fizetőképesség fenntartásában volt érdekelt.

Az első fokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2018. december 10. napján kelt, 9.G.40.135/2018/26. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek tizenöt napon belül 38.100 forint perköltséget.

Indokolásában elsődlegesen megállapította, hogy képviselő, tag az alperesi kizárásról hozott 2/2017. (III. 28.) számú taggyűlési döntésben nem volt személyesen érdekelt, erre tekintettel nem jogszabálysértő az, hogy a határozathozatal során képviselő is leadta szavazatát.

A keresetet érdemben vizsgálva rögzítette, hogy figyelemmel kell lenni arra, hogy a felperes felszámolás alatt áll. Ugyanakkor az alperes álláspontjával szemben ebben az esetben is megengedett lehet a tag kizárásáról való határozathozatal. A felperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy a felszámolási eljárásban akár egyezség megkötésére is sor kerülhet, amelyet a társaság céljai elérését veszélyeztető magatartást tanúsító tag meghiúsíthat. Továbbá nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely a tagkizárást ebben az esetben tiltaná.

A kereseti kérelem, illetve a tag kizárásáról döntő taggyűlési határozat egyes hivatkozásait sorra véve az alábbiakat állapította meg.

Alaptalan az a hivatkozás a kizárást okaként, hogy az alperes bűncselekmény útján szerzett üzletrész tulajdon, az üzletrészek megszerzéséért ellenértéket nem teljesített, amennyiben ugyanis a felperes ezen állítását bizonyította volna jelen perben, az abban az esetben sem szolgálhatna az alperes tag kizárásának alapjául. Abból ugyanis, hogy az alperes hogyan szerezte üzletrészeit, azért ellenértéket teljesített-e, nem lehet következtetést levonni arra nézve, hogy a társaság céljának elérését veszélyeztetné.

A 2017. január 27. napján megtartott taggyűlésen történetekkel kapcsolatosan megállapította, hogy, újságíró a taggyűlés folytán szerzett olyan információkat, amelyeket később megjelentetett az atlatszo.hu internetes portálon, illetve a taggyűlésen az alperes képviselőjében volt jelen. Azt vizsgálva, hogy az alperes közreműködésére tekintettel tudomására jutott, és az atlatszo.hu internetes portálon megjelent újságcikkben foglaltak alapjául szolgálhatnak-e az alperes kizárásának, rögzítette, hogy a keresetben hivatkozott cikk tartalmaz több, kifejezetten a felperessel, annak működésével, gazdálkodásával kapcsolatos megállapítást. Ugyanakkor a cikkben megfogalmazottak, illetve az abból a felperes által kiemelt részletek nem tartalmazzak olyan megállapításokat, amelyek a felperes működésére, gazdálkodására negatív hatással lehetnének, és maga a felperes sem hivatkozott arra, hogy a cikk megjelenésének ilyen következménye lett volna. A felperes nem jelölte meg, hogy mennyiben valótlanok a cikkben szereplő állítások, illetve hogyan alkalmasak a félrevezető tájékoztatásra, befolyásolásra. A cikk ugyan tartalmaz olyan megállapításokat, amelyek a felperes belső működésével kapcsolatosak, illetve amelyeket csak a felperes és egyes üzleti partnerei ismerhetnek, azonban nyilvánosságra hozataluk a társaság működését nem befolyásolta, ezáltal erre tekintettel az alperesi tag kizárásának sincs helye erre alapítottnak.

Osztotta az alperesi álláspontot a 2017. február 17-i taggyűlés kapcsán és a 2017. február 28-i üzletrész átruházására vonatkozó vételi ajánlattal kapcsolatban. Megállapította, hogy az alperes nem kényszeríthető arra, hogy üzletrészét másra átruházza. Amennyiben azt átruházni nem kívánja, ez nem szolgálhat kizárásának alapjául sem. Ebben a körben nincs jelentősége annak, hogy az alperes milyen okból nem kívánja üzletrészét másra átruházni, illetve az átruházást milyen feltételhez kötötte. Nem elvárható az a tagtól, hogy egy, a taggyűlést megelőzően egy nappal érkezett vételi ajánlatról a taggyűlésen döntést hozzon. Mivel az alperes ilyen feltételek mellett üzletrészét nem kívánta átruházni, nincs jelentősége annak, hogy egyébként a vételi ajánlat napirendre vételéhez hozzájárult-e.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a 2017. február 28-i taggyűlésen alapos és ésszerű indok nélkül leadott „nem” szavazatával akadályozta meg az alperes az ügyvezető választását, illetve tőke bevonását. Az alperes magyarázatot adott arra, hogy milyen okból nem támogatja a többi tag által jelölt ügyvezető megválasztását: a jelöltet korábban nem ismerhette meg, alkalmasságáról meggyőződni nem tudott, illetve a jelölt az általa megvalósítani kívánt tőkebevonás eredetét sem kívánta igazolni, annak részleteit nem osztotta meg. Erre tekintettel nem lehet az alperesi magatartásból arra nézve következtetést levonni, hogy annak célja a társaság működésének ellehetetlenítése lett volna.

Alaptalannak találta azt a hivatkozást is, miszerint az alperes akadályozta azt, hogy az ügyvezető törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezzen, ugyanis a csatolt jegyzőkönyvből mindössze azt találta megállapíthatónak, hogy az eljárással az alperes nem értett egyet, mert szerinte célszerűbb lett volna újabb taggyűlést összehívni. A taggyűlési jegyzőkönyv szerint nem indítványozták a tagok ennek napirendre vételét, azonban ennek azért nem tulajdonított jelentőséget, mert taggyűlési határozat hiányában is helye van törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésének.

Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a 2017. március 17-i taggyűlésről való távolmaradásával az alperes szándékosan megghiúsította a felperes törvényes működési feltételeinek biztosítása iránti intézkedések megtételét, új ügyvezető megválasztását, és ez a társaság jogellenes működésének fenntartását eredményezte. Álláspontja szerint nem szolgálhat a tag kizárásának alapjául az, hogy a taggyűléseken nem vesz részt. A perbeli adatokból továbbá megállapítható, hogy a felperes 2017 januárjában egy alkalommal, februárjában két alkalommal is tartott taggyűlést, melyeken az alperes is részt vett. Erre tekintettel abból, hogy ezt követően egy taggyűlésen nem vesz részt, semmilyen következtetést nem lehet arra nézve levonni, hogy a társaság céljának elérését veszélyeztetné.

Az alperes érdekében eljáró személyek közötti személyes és üzleti kapcsolatokra történő felperesi hivatkozást azért nem tudta kizárást megalapozó okként értékelni, mert a felperes nem jelölte meg konkrétan, hogy a határozatban hivatkozott személyek milyen kapcsolatban állnak az alperessel, illetve milyen, az alperessel összefüggésben kifejtett magatartásuknak van jelentősége az alperes tagsági jogviszonyából eredő jogainak gyakorlása körében meghozott döntések tükrében. A megjelölt személyek közötti személyes és üzleti kapcsolatokból arra sem lehetett következtetést levonni, hogy azok a felperes céljának elérésére bármilyen kihatással vannak-e.

Mellőzte az alperes, képviselő, tanúk kihallgatására irányuló, valamint a büntetőeljárás iratainak beszerzésére irányuló indítványát, figyelemmel arra, hogy a perben nincs jelentősége annak, hogy az alperes üzletrészét hogyan szerezte.

Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett. Fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat meghozatalára utasítását kérte. Kérte az alperes perköltségben történő marasztalását is.

Az ügy előzményei, illetőleg a keresetében is nevesített kizárási okok rögzítését követően osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a kizárás iránti perindítást elhatározó taggyűlési határozat érvényessége, illetőleg képviselő tag személyes érdekeltiségének hiánya tekintetében. Egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával is, hogy felszámolás alá kerülése nem akadályozza a tag kizárásának.

A bűncselekmény útján történt üzletrész szerzésnek jelentősége annyiban van, hogy a semmis szerződések nem eredményeztek az alperes oldalán tulajdonszerzést, ekként vele szemben valamennyi alperes által tett cselekmény érvénytelennek és hatálytalannak minősül. E célból indítványozta az elsőfokú eljárás során a nyomozóhatóság megkeresését a büntetőeljárás iratainak beszerzése végett.

Az alperes sem állította, hogy a 2017. január 27-i taggyűlés összehívására szabályszerűen került

volna sor; az így összehívott taggyűlésen érvényes határozatot nem hozhattak. A szabálytalanul összehívott taggyűlésen az alperes és a vele érdekazonosságban tevékenykedő ügyvezető hamis információkat szolgáltatott harmadik személyek részére oly módon, hogy azok internetes újságcikkben megjelentek, és a nagy nyilvánosság által megismerhetővé váltak. Nem annak van jelentősége, hogy vagy más személy tett-e a sajtó részére nyilatkozatot. A taggyűlésen elhangzottak nyilvánosságra hozatalához történő taggyűlési hozzájárulás nem történt, a nyilatkozat a sajtó részére mégis hozzáférhetővé vált. Példálózó jelleggel idézte a megjelent cikk szövegének általa sérelmezett részleteit, és előadta, hogy a cikkben olyan súlyos megállapítások jelentek meg, amelyek valóságtartalmát nem az olvasók, hanem a hatóságok jogosultsága és feladata eldönteni. A jelentés tartalmát hozta nyilvánosságra, aki az alperes megbízásából és meghatalmazása alapján vett részt a taggyűlésen, jogellenes tevékenysége, az üzleti titok megsértése tehát az alperes terhére esik. Az alperes csoporttal kapcsolatos vélekedése és a, valamint közeli hozzátartozóinak tulajdonában álló, vagy ügyvezetésük alatt álló cégekre vonatkozó információk taggyűlési jegyzőkönyvben történő rögzítése önmagában még nem eredményezné a kizárási igény alaposságát, azonban a nyilvánosságra hozatal a társaság érdekeivel ellentétes.

Az alperes nem a társaság működésének biztosítása, hanem annak érdekében járt el, hogy a pénzéhez hozzájuthasson. Előadta, nincs oka feltételezni, hogy a magatartása a közeljövőben megváltozna, és ne kizárólag a saját érdekeit helyezné előtérbe a felperesi társaság jövőbeni működésével szemben. E körben állította, hogy a saját célja az, hogy az alperes és segítői közreműködésével jogellenesen megszerzett vagyoni elemek visszaszerzésével a törvényes működését, gazdálkodását helyreállítsa. E cél elérését veszélyezteti, megakadályozza az alperes társaságban maradása. Hivatkozott az alperes azon, korábbi magatartásaira, amellyel megakadályozta a társaság esetleges reorganizációját, a tőke bevonását, a törvényes működés helyreállítását. Megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétesen a tag kizárása alapjául nem szükséges megjelölnie a közte és üzleti partnerei közötti kapcsolat bármilyen megváltozását, már bekövetkezett megromlását, hanem elégséges annak igazolása, hogy a tagsági viszony fennállása a társaság céljaira nézve nagymértékű veszélyeztetést jelent.

Az alperes üzletrésze értékesítésének megtagadása önmagában nem jelent jogellenességet, az azonban igen, hogy az üzletrész értékesítését olyan feltételtől teszi függővé, amellyel saját jogellenes magatartását - az üzletrész bűncselekménnyel történt megszerzését - kívánja leplezni.

Emellett az alperes nem csak az üzletrésze értékesítése megghiúsításával, hanem a befektetési ajánlat elutasításával, a törvényes képviselő megválasztásának megakadályozásával összességében olyan magatartást tanúsított, amelyek racionális indokokkal nem támaszthatók alá, és amelyek végül a felperes működésképtelenségéhez, fizetésképtelenségéhez vezettek. Így a 2017. február 28-i taggyűlésen a harmadik személy részéről érkezett vételi ajánlatnak már a napirendre vételét is megghiúsította, a társaság működését szándékosan az 56 működő üzlet bezárása és másik társaság részére történő átadása irányába terhelte. A jelölésével szemben az alperes nem is kívánt ügyvezetőt jelölni, így lehetőséget sem adott arra, hogy törvényesen tovább működjön, és hitelezőit kielégítse. Alperesnek tulajdonosként kötelessége lett volna az ügyvezető jelölése és választása. Azáltal, hogy nem jelölt ügyvezetőt, ugyanakkor a másik tag által állított ügyvezetőjelöltet sem támogatta, jogait nem rendeltetésszerűen gyakorolta.

Az alperes azon magatartása, amellyel a törvényességi felügyeleti eljárás megindítását nem támogatta, visszaélésszerű, figyelemmel arra is, hogy az alperes tisztában lehetett azzal, hogy a társaság törvényes képviselője a taggyűlés napján meg fog szűnni.

A 2017. március 17-i taggyűlésről való távolmaradása is része az alperes azon tudatos és folyamatos magatartásának, amellyel az üzletrészek értékesítését és a tőkebevonást megghiúsította, a törvényes képviselő megválasztását és a törvényességi felügyeleti eljárás megindítását megakadályozta.

Az alperes érdekében eljáró személyek, valamint az alperes közötti üzleti kapcsolatok, összefonódások és érdekek kapcsán ugyancsak megismételte a keresetében felhozott azon érvet,

amely szerint az eltitkolt tényeken túl a tények szándékosan eltitkolt összefüggéseinek a felperesre nézve olyan következménye van, amely az alperesi tag kizárását indokolja. E személyek a vele való kapcsolatba kerüléskor akként mutatkoztak be, mint akik az ő és az cégek reorganizációja érdekében kívánnak eljárni, a valós szándékuk azonban ettől eltérően a saját érdekeik érvényesítése volt.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperesnek a perköltségei viselésére kötelezését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság teljes körű bizonyítási eljárás lefolytatása után megfelelő határozatot hozott. Hivatkozott arra, hogy a felperessel szembeni felszámolási eljárásban reorganizációs terv előterjesztésére nem került sor. A felperes az általa hivatkozott üzleti titoksértés miatt eljárást nem indított. Ugyanakkor e körben kiemelte, hogy a felperes érdekei elkülönülnek a család tagjainak érdekeitől.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy a Fővárosi Törvényszék 2017. október 31. napján közzétett 18.Fpk.1.112/2017/19. számú végzésével a felperes felszámolását elrendelte, e naptól kezdve a felperes felszámolás alatt áll.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a kereset elbírálásához szükséges mértékben feltárta, és a feltárt tények alapján megalapozott döntést hozott. A Pp. 3.§ (4) bekezdése alapján helytállóan mellőzte a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen bizonyítást.

Az elsőfokú bíróság által kifejtett érvekkel a Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul egyetért, azok megismétlését mellőzi.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel csupán az alábbiakat tartja szükségesnek kiemelni.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:107. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság tagja a társaságnak az érintett tag ellen indított keresete alapján bírósági határozattal a társaságból kizárható, ha a társaságban való maradása a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné.

A Ptk. 3:108. § (1) bekezdése szerint a tag kizárása iránti kereset megindításához a társaság legfőbb szervének az összes tag legalább háromnegyedes szótöbbségével meghozott, a kizárás okát megjelölő határozata szükséges. Az érintett tag ebben a kérdésben nem szavazhat.

A kizárás iránti perben a bíróság azt vizsgálja, hogy a tagnak a kizárás alapjául megjelölt magatartása megvalósult-e, amennyiben ez bizonyított, abból vonható-e le következtetés arra, hogy a tag társaságban maradása a társaság céljai elérését nagymértékben veszélyeztetné.

A tag kizárhatóságának feltétele tehát, hogy a tag által megvalósított magatartás nagymértékben veszélyeztesse a társaság további eredményes működését.

Mindez pedig a Ptk. 3:88. § (3) bekezdésében a tag számára a többi taggal és a társasággal szemben előírt együttműködési kötelezettségre figyelemmel vizsgálendő; ennél fogva a tag nem fejthet ki olyan magatartást, amely a társaság céljai elérését veszélyeztetné. A tag kizárásának feltétele a kirívóan társaságellenes magatartás tanúsítása, a veszélyeztetés jelentős, reális és társaság működésének eredményességére tényleges befolyással bíró volta.

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) hatályban volt és alkalmazandó 71/A. § (6) bekezdése értelmében a felperes a perindítást

elhatározó társasági, szövetkezeti határozatban foglaltakon kívül más kizárási okra a perben nem hivatkozhat.

A fentiekből következően a tag kizárása iránti per speciális pertípus; a kereset csakis a társaság legfőbb szerve által a kizárási per megindításáról hozott határozat alapjául szolgáló okokra alapítható, a per során a felperes a kizárást megalapozó további tényeket, indokokat már nem hozhat fel. Továbbá a kizárás alapjául kizárólag olyan, a keresetindításról döntő társasági határozat meghozataláig bekövetkezett ok, magatartás szolgálhat, amelyre tekintettel az érintett tag társaságban maradása a társaság jövőbeni működésére, céljának elérésére nézve nagymértékű veszélyt jelentene. A határozatban tehát a kizárás alapjául alkalmasnak tekintett tagi magatartásokat konkrét tényekkel alátámasztva, részletesen kell megjelölni ahhoz, hogy azokra kereset alapítható legyen. A tag kizárásának nem feltétele a tényleges hátrány bekövetkezése, okozása, ugyanakkor a kizárás alapjául csakis olyan tagi magatartás - tevékenység, mulasztás - szolgálhat, amely a társaság jövőbeni működésére valós és súlyos veszélyt jelent (BH2004. 517.).

A tag kizárásáról döntő 2/2017. (III. 28.) számú taggyűlési határozatban felhozott egyes okokat sorra véve az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy azok a tag kizárásának alapjául nem szolgálhatnak.

Helytállóan állapította meg, hogy amennyiben az alperes a társaság üzletrészét bűncselekmény útján szerezte volna is meg, ez összefüggésben a társaság későbbi működésével, illetőleg céljainak veszélyeztetésével nem állhat. A felperes fellebbezésében maga sem hivatkozott ilyen következményre. Ugyanakkor a bűncselekmény elkövetésének jogerős megállapításáig ennek feltételezése sem lehet helyénvaló.

A Fővárosi Ítéltábla rögzíti, hogy a felperes állítása szerint szabálytalanul összehívott, 2017. január 27-i taggyűléssel összefüggésben csakis azon körülmények vizsgálhatók, amelyeket a 2/2017. (III. 28.) számú taggyűlési határozat kizárással alapot adó okként nevesít. A taggyűlési határozat akként utal az internetes portálon megjelent cikkekre, hogy annak sérelmezett részeit nem nevesíti, nem jelöli meg, hogy milyen nyilvánosságra hozott állítások sértik a társaság érdekeit. A Ctv. 71/A. § (6) bekezdésében foglaltakra is tekintettel a sérelmezett, kizárást megalapozó konkrét okokat, a cikk üzleti titkot nyilvánosságra hozó, vagy a társaság érdekével egyéb módon ellentétes szövegrészeinek megjelölését a felperes a peres eljárásban jogszerűen már nem pótolhatta. Mindemellett megjegyzendő az is, hogy az elsőfokú bíróság kifejezett felhívására a felperes a 40.135/2018/25. sorszáma alatti jegyzőkönyvben rögzítetten megjelölte az általa hivatkozott, az internetes cikkben megjelent állításokat, ugyanakkor ehhez képest a fellebbezésében további idézeteket is sérelmez. Erre azonban a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 235. § (1) bekezdésében foglaltakra is tekintettel a másodfokú eljárásban már semmiképp sincs lehetősége.

A sérelmezett állítások azonban még figyelembe vehetőségük esetében sem vezethetnének más eredményre. A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, amely szerint a felperes nem jelölte meg, hogy a cikkben szereplő állítások mennyiben valótlanok, illetőleg miként alkalmasak félrevezető tájékoztatásra, befolyásolásra, milyen üzleti titok az, amelynek nyilvánosságra hozása a felperes érdekét sérti.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltakkal szemben rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság - az indokolásából kitűnően - nem támasztotta a kizárás alaposságának követelményeként a már bekövetkezett érdeksérelem bizonyítását, a felperes és üzleti partnerei közötti kapcsolat megromlását, hanem a bizonyítékok értékelése körében vette azt figyelembe, hogy a felperes sem hivatkozott a cikk megjelenésének ilyen következményére.

Az elsőfokú bíróság helytálló következtetéseket vont le az alperes üzletésze értékesítése megtagadására, a tőke bevonásának megakadályozására irányuló magatartása kapcsán; ezen érvelést a Fővárosi Ítéltábla megismételni nem kívánja.

A felperes fellebbezésében felhozottakkal összefüggésben rámutat arra, hogy a felperes a kizárást az alperes 2017. január 27. és 2017. március 17. közötti időszakban tanúsított magatartására hivatkozással kéri. Ehhez képest - a felperes állításából is kitűnően - ebben az időszakban a felperes működésének helyreállíthatóságához már jelentős, 4 milliárd forintnyi tőkebevonásra lett volna szükség. Mindez pedig cáfolja a felperes azon, a 2/2017. (III. 28.) számú taggyűlési határozatban egyébként nem nevesített, ezért a tag kizárhatóságánál figyelembe egyébként nem vehető állítását, miszerint a felszámolási eljáráshoz, a felperes fizetéseképtelenségéhez az alperes magatartása vezetett.

Helytállóan vonta le a következtetéseket az elsőfokú bíróság az új ügyvezető megválasztása kapcsán alperes által tanúsított magatartással összefüggésben is. Érvelését a Fővárosi Ítéltábla azzal egészíti ki, hogy a korábbi ügyvezető, megbízatása a közhiteles cégnyilvántartás adatai szerint 2017. február 28-i a taggyűlés napján járt le, így az alperes magatartása semmiképpen sem a régebb óta fennálló törvényellenes működés helyreállítására irányuló kísérlet megghiúsításaként értékelendő.

A taggyűlésről való távolmaradással és a törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésével kapcsolatos alperesi magatartással kapcsolatban az elsőfokú bíróság által kifejtett érvekkel a Fővárosi Ítéltábla egyancsak egyetértett.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az alperes és az érdekében eljáró személyek közti kapcsolat elhallgatásával kapcsolatban felmerült kizárási okot - konkrétumok nevesítése nélkül - meghatározatlannak, a kizárás feltételeként vizsgálatra alkalmatlannak ítélte. A felperes fellebbezésében sem hozott fel olyan körülményt, amely e megállapítás felülvizsgálatára vezethetne.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes által a másodfokú eljárásban csatolt levelezést figyelmen kívül hagyta arra tekintettel, hogy csak a határozathozatalig tanúsított tagi magatartás értékelhető.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által felhozott indokok mentén, azokkal egyetértve a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a taggyűlési határozatban megjelölt kizárás alapjául szolgáló okok sem egyenként, sem azokat összességükben tekintve nem alkalmasak arra, hogy abból az alperes általi hátrány okozására, a társaság jövőbeli működésének, céljai elérésének nagymértékű veszélyeztetésére lehessen következtetni, ezáltal azok az alperes kizárásának alapjául nem szolgálhatnak.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:107. § (1) bekezdésében írt törvényei feltételek fennállásának hiányában helytállóan utasította el a keresetet.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése, valamint 4/A. §-a alapján megállapított, ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési perköltség megfizetésére, míg a saját költségeit maga köteles viselni.

Budapest, 2019. május 15. napján

Dr. Kolozs Balázs s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
bíró